

Előfizetési árak:

Félsz évre . . .	6	frt	—	kr.
Élévre	3	>	—	>
Negyedévre . . .	1	>	50	>
Egy óra	—	>	50	>
Egyes szám ára	8	kr.		

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szurdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Gazdák és cselédek.

Országszerte, s így a mi vármegyénkben is javában foly az aczélos szemű kevék cséplése; a gazda arra törekszik, hogy a kalászból szürt életet biztos helyre juttathassa, avagy a mentül előnyösebb kötéseit lebonyolthassa.

Az aratás, nemkülönben a cséplés körül töméntelen dolga akad a tömérdek gép mellett is a munkáskezdek ezreinek.

A kölcsönös érdekeknek a szélsőségig vitt megvédése önkéntelenül valamelyes differenciákat tolt sok helyütt munkaadó és munkás, gazda és cseléd közé. Ez szülte meg az országszerte lappangó elégedetlenséget, mely majd mindenütt kisebb-nagyobb mérvben megvan; ez eredményezte a békésmegyei ismert szociálisztikus mozgalmakat, melyek kormányunkat a biztosság kirendelésére bírták.

Az odaváló főispánt pár nappal ez előtt mentették föl kormánybiztosi teendői alól. A „Sipka-szoros”-ban — illetve az Alföld kánaánján most immár csendes minden.

A jólét áldása fejlődik ki a gazdák és munkások ökonomiájában.

Az ország majd mindegyik gazdasági egylete alkalmasint legközelebb foglalkozik majd azzal az egészséges mozgalommal, mely onnan indult, a hol a cipő legjobban szorított: Békésmegyéből; e mozgalom, a gazda és külső-belső cseléd s munkás között levő viszony rendezése.

Ez a mozgalom országos lesz, mert érdekli mindegyik gazdáját az országnak,

melynek humanisztikus érzelmeire apellálnak a munkások ezrei, — de érdekli a munkaadót is éppen azon mértékben.

Keretébe öleli a Békésben készült szabályzat a vármegyét is, mint a melynek erkölcsi oltalma alá helyezkedik most a gazda és cseléd.

Ez a modus vivendi fölötte alkalmas arra, hogy csirájába fojtsa akár a lappangó, akár a kitörőfelben levő munkás-elégület lenséget, de talán egyben arra is rendkívüli módon alkalmas, hogy a kivándorlásra készen álló munkásnép kezéből kicsavarja a vándorbotot, hogy így a rendőrségnek is kevesebb dolga akadjon a szerencsétlen kivándorlók visszatoloncozásával.

A mezei szociálistikus burjánzásának ellensúlyozására hozott szabályzatot a következő pár sorban ismertetjük:

A mezei munkásnak a vármegyétől kiállított rovatos bérlevele van, melynek fölmutatása nélkül fölszegődtetni nem lehet. A 6-ik szakasz kimondja az alternatív aratási szerződés érvényét, a 7-ik a konvenczió kiadásának idejét állapítja meg és pedig közös akarattal a gazda és munkás közötti egyezség szerint előre, a készpénzfizetések negyedévenként utólag fizettetnek. Vitás kérdésekben a gazdasági szakértők intézményét kreálja a szolgabírók mellé. A szakértők jársonként 4 főből állnak, határozathozatalra két szakértő jelenléte szükséges. 10. szakasz a vasárnap megünnepléséről szól, netalán nyáron, ha fergeteg nagy károkat idézhetne elő, a külső cseléd köteles dologba állni, külön napidij mellett. Ez is egészen új intézmény. Ha a cse-

léd háziszolgálatba vagy csatába behivatik, két hétig teljes, azontúl fél fizetését kapja. Családjá a hadjárat tartama alatt fél fizetéssel kártalaníttatik és az általa elfoglalt lakásból ki nem mozdítható. Egyike ez a legszebb intézkedéseknek. Nem csak az aratási, hanem a cséplési és egyéb mezei munkálatokra világosan fogalmazott szerződés kötendő. Intézkedik a szabályzat a munkás pihenő napjairól is, valamint arról, hogy cseléd-könyv és munkáigazolvány nélkül csak büntetés alatt lehessen fölfogadni.

Ebből a pár sorból is kiolvashatjuk, hogy gazda és cseléd kölcsönös jogviszonyának fikszirozása, rendezése lebegett azoknak a szemé előtt, a kik ezt a szabályzatot megalkották.

Ugyanaz, a filantropizmus csöppeitől harmatos vezértónus vonul rajta végig, ugyanaz az intenczió fogalmaztatta a paragrafusokat, mint a mely az ipar terén foglalatostkodó munkások betegsegélyezése érdemében boldogult Barossunk lelkét és teremtő erejét foglalkoztatta, annyival inkább, mert Békésmegye adja ki elsőül a jelszót arra nézve is, hogy: a rokkant mezei munkások segélyező-pénztára föllállítsassék.

A gazdasági szakértők intézményének életbeléptetése, a vasárnap megünneplése ott künn a mezei gazdaságban is és a mezei munkákra vonatkozó szorosabb szerződések, úgy hiszszük, mindkét félnek helyzetére jótékony hatással lesznek, az örök emberszeretet azon megnyilatkozásáról csak nem is szólva, mely a harcza szőlített munkás családjának védelmét jelzi.

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Zinger Száli.

Esteledik, fészkére száll a madár;
Elsendesül kint a mező, a határ...
— Dalos lányok, vig legények
A munkáról haza térnek —
Házunk előtt ülve kint a kis padon,
Haza térők vig danáját hallgatom:

„Ha megpattant a búzaszár, megérik;
Zsidó leány férjhez menne, nem kérik...
— Azt, azt te! a „Zinger Szálit,”
Aki Vas Samura számít! —
Férjhez menne szívesen, ha mehetne,
Zsidó lányból magy ar asszony lehetne.”

„Zinger Dávid irtványi nagy korcsmáros;
Még egy itczét! a kilencz úgy lesz páros! —
— Jó dolga is volt neki ott,
Zsidó lánynyal elmulatott —
Zinger Dávid, irtványi vén korcsmáros!
Hej, nem tudom, kinek leszen ez káros?”

Zinger Dávid, irtványi vén korcsmáros
Számológatja: a kilencz így lesz páros...

— De hogy előbb fel nem öltött?
Azt mondják, hogy sokat költött —
Mig a Dávid bent a rovást vezette,
A Vas Samu a lányát elszerezte.

„Szót se!... nem még!... mert majd
bottal marasztlak!
El a könnyel!... nem adlak én parasztnak!
— Samuval is csunyán elbánt,
Megszöktette a zsidó lányt —
„Fényes nappal haza csendőr kísérje!
Kereste a gyalázatot... hadd érje!”

Keresik a Zinger Szálit hijába!
Kivitte őt Vas Samu a tanyára...
— Hisz kelmed ott járt a minap,
Igaz, hogy egy hiten vannak? —
Kint a tanyán titkos bűvön, jó helyen
Folyik tilos, titkos édes szerelem...

Pusztá már a mező, kopár a tarló;
Száli kezét mind feltörte a sarló;
— A vén zsidó siratgatta...
Azt mondják, hogy kitagadta —
Zinger Száli hervad titkos bú alatt,
Másfelé jár a Vas Samu, úgy mulat.

Őszi szellő fut végig az ugaron:
„Szót se róla!... még látni sem akarom!”

... Koldus asszony, néma, halvány...
Pizskos pólya aszú karján...
Kósza szellő kuszált haját lengeti,
Hörgő keblén kis fiát melengeti...

Bene.

Dráma a pohár fenekén.

Egy félben maradt titán, felgyürt ingujakkal, Gea mamának vetett lábakkal, a helyiség elzárt részében ránczba gyürt homlokkal áll a félhomályban.

Izomtól barázdás karjaival most is fölkap egy furdóba abroncsolt „szenvédelyt” és Uránus papájának a fejéhez készül vágni, de meggondolja a dolgot — és belevágja a hordót egy jéggel bélelt, rézzel zsinórozott börtönbe, s ott a szívébe veri a trokárt, hogy azon fujja ki magát az észet zavaró méregital, mely a szerelemre gondoló észet meghibbantja, az édes gerjedelmeket tápláló szívből pemétfülevelet facsar.

Mikor ezzel a dolgával készen van, flamandi pátronusához Gambrinus uristenatytyához fohász-kodik segítségért, aztán poharakba szalasztja lánczáról a dongába préselt italt, a melynek

Gazda és cseléd, munkaadó és munkás jólétét ily védő intézkedések biztosíthatják csak.

A kormány áldozatkészsége mellett vármegyék, gazdasági és egyéb kulturális egyesületek munkássága erősítheti a társadalmat a mindennapi élet föltűnedező nehézségeinek megvívásában.

A társadalom összességének csüggedést nem ismerő önzéstelen munkája veheti meg a nemzeti áliam bátyjának megdönthetetlen fundamentumát: a magyar agrikulatállamét!

L. S.

Mi lesz a villamvilágítással?

Nagy elismeréssel találkozott minapi vezércikkelyünk, mely a közönség véleményét tolmácsolta a megakadt villamvilágítás dolgában. A cikknek a közönséggel mintegy kontrovers állásban levőknél természetesen más hatása volt, s meg is fogtak egy „közvélemény“-beli sajtóközeget s ennek a segítségével ellensúlyozni igyekeztek a mi cikkelyünk azon részének nyomatékát, mely a Ganz-gyár és az ujon alakult villamvilágítási részvénytársaság közt kéz alatt végbevitt csereberéről szól.

Csak hogy a hibát ő se tudja leplezni. Mert beismeri, hogy a „Ganz-gyár igazgatóságától a napokban érkezett lejárleirat, melyben ajánlatot tesz a városnak, hogy a villamvilágítás konczesszióját a kebelében alakult (Ah—ah, lehetetlen! — A szerk.) Magyar villamvilágítási részvénytársaságra ruházhassa“.

Ez tehát a napokban történt, az a körlevél pedig, melyet mi még július havában kaptunk kézhez, a rajta kitett keltezés szerint már június havában azzal dicsekedett országszerte, hogy a Ganz-gyárral kötött megállapodásai szerint azon engedélyek, melyeket e czég többek között Pécs város részéről központi villamtelep fölállítására nyert, a társulat tulajdonába megy át.

A Ganz-gyár tehát megkötötte a megállapodásokat, amiket talán szerződésnek is nevezhetnénk, még június hava előtt, — mert hiszen a szerződés után szokták kiadni a hivatalos körlevelet — megkötötte tehát ezelőtt legalább is három hónappal, hogy a Pécssett szerzett engedélyt átadja annak az új részvény-

társaságnak s most, tehát három hónap után, — „a napokban“ — ajánlatot tesz a városnak, hogy a konczessziót átruházhassa.

Értsük meg e kifejezést: ajánlatot tesz. Tehát újra kezdi az ajánlat tevését, holott a javaslatok, ajánlatok tétele már rég meghaladott álláspont. Hozzá még ajánlatot tesz olyan ügyben, a melyben ő maga már teljesen végzett: egyszerűen átadta a konczesszióját másnak. „Csináljátok ti, én majd csak szállítok.“ Hiszen nem is volt más czélja Ganznak, mint az, hogy ő szállíthassa a fölszerelést. Ezt mi már annak idején megirtuk, mint a viszonyokkal ismerősek, Ganz, ha tudta volna, hogy akár Justus, akár a gáztársulat is nála rendelte volna meg a fölszerelést, de hogy is konkurrált volna, de hogy is avatkozott volna olyan kemény dió föltörésébe, mint a helyi fogyasztók összeirogatása, mihez neki se ideje, se embere; mert akit ide leküldött, azt ő úgyis nehezen nélkülözhetette odafönt. El is vitte innen mindjárt, mihelyt látta, hogy a dolog nagyon is lassan megy; elvitte s azt mondta: te részvénytársaság, itt van a nyakamon három konczesszió három szép városból, vedd át, mert ez nem nekem való; vedd át, majd én csak szállítok neked. S a részvénytársaság, hogy valami reklámmal állhasson ki a világ elé, hogy legyen valami csalogató étek más városok számára, hát sietett a kötött megegyezés szerint publikálni, hogy Pécs, Eger és Fiume konczesszióit átvette, — elsiette a közzétételt, mielőtt a Ganz-gyár Pécs várostól legalább megkérdezte volna, hogy nincs-e ellenére.

Ellenére van bizony, mert emlékezzünk csak jól vissza, hogy milyen megokolással kapta meg a Ganz-gyár az aránytalanul drágább ajánlata mellett is, a másik két igen előnyös és olcsóbb ajánlattal szemben, az engedélyt.

A város közgyűlése, természetesen a tanács javaslata alapján, bár a Ganz árai drágábbak, mint akár Justuséi, akár a gáztársulatéi, mégis mivel a villamvilágítást a gáztársulattal versenyképen kívánja a közgyűlés, a gáztársulatot kizárja a pályázatból, s mivel Justus és Ganz közötti versenyben Ganz eddigi működése a villamvilágítás terén nagyobb garanciát nyújt, Ganznak adja ki a konczessziót.

Ganz garanciát nyújt, benne megbizott a közgyűlés, a közönség is, mert még mielőtt a végleges engedélyt megkapta volna Ganz, máris tett nála megrendeléseket. Igen ám, hanem nyújt-e olyan garanciát az új rész-

vénytársaság? Megbizik-e benne a közönség, s föntartja-e ezzel is ugyanazt az előleges kötetést, melyet a világítási berendezésre nézve Ganzzal eszközölt?

A gáztársulatnak főképen azért voltak olyan nagy ellenségei a közgyűlésben, mert idegenbe viszi a pénzt, idegen pénzemberek a részvényesei. Helyes, hogy így gondolkoznak, mi magunk is azon voltunk, hogy a pénz itt maradjon, sőt mi azt akartuk, hogy Pécssett maradjon, maga a fogyasztó közönség kezében. De most mi fog történni? A pénz egyáltalában nem marad Pécssett, a mi közönségünk kezében, hanem az egész hasznat a kezébe kaparintja egy ugyan „magyar“ firma alatt működő, de valósággal mégis idegen kezekben levő spekuláns társaság, melynek képzelhetni milyen magyarok lehetnek a részvényesei, mikor már a tiz tagból álló igazgatóságban is négy az „Internationale Electricitäts-Gesellschaft“ igazgatósági tagja, egy a bécsi Unionbank igazgatósági tagja, egy a Pester Lloyd munkatársa, s egy az úgynevezett Magyar (?) leszámítoló- és pénzváltóbank igazgatója.

Megjegyezzük, hogy ez az új részvénytársaság nemesak Ganzzal, hanem az Internationale Electricitäts-Gesellschafttal is erős paktumot kötött, ami annyit jelent, hogy ez az úgynevezett „magyar“ társulat: vagy amannak a fiókja, vagy a részvények és részvényesek dolgában nagyban közös kosztón vannak.

Ez a társaság pedig nem fog Pécssett alakítani helyi részvénytársaságot, mikor ő maga is azért alakult, hogy ő maga tegye el a hasznat; így hát elesünk attól a nagy előnytől, mit pedig Justus ígért, sőt egyenesen akart is, hogy maguk a fogyasztók legyenek egyszersmind részvényesei is a villamtelepet létesítő konzorciumnak, hogy ezáltal még olcsóbbá lehessen tenni a magánvilágítást.

Mindezeket pedig nem azért mondottuk el, mintha meg akarnók akadályozni a „Magyar villamossági részvénytársulatot“ abban, hogy Pécssett üzleteket csináljon, csak rá akartunk mutatni — mint előző cikkünkben is — arra, hogy a tanács és a közgyűlés illetéktelen beleköttyanása miatt ennyire eltért ez az ügy a kiinduló ponttól; hogy a tanács és a közgyűlés mennyire nem a közönség akaratát képviseli, mert ezzel s ennek speciális érdekeivel mindig homlokegyenest ellenkezőt cselekszik; s végül hogy milyen rosszul cselekedett a tanács és a

mérgét Gea mamája termette és szétküldi muszirozó, forrongó, habzó voltában a két lábon mászkáló isten-bogarainak.

*

Nekem is jutott egy pohárral. Ismervén a titánvakarcs urnak sötét szándékát, kihörpentetem felét az átkos lének (az még nem okoz keserűséget) s letettem a poharat. Szerelmes vagyok én is, éppen azért óvatos is a hasonló támadásokkal szemben. Aztán gondolataimban elmerülve lestem a hatást — másokon.

Szállott a füst, szállott a beszéd tenorja és basszusa a lében és szállottak a — legyek. (Ezekből egypár tuczatot mindig ingyen kap az ember a pohár söréhez.)

A maradék sörömhöz zümmögve szállott egy karcsu légykisasszony. Hányaveti magatartásából látszott, hogy feltűnést akar kelteni.

Hol a pohárszélen, hol a kopaszra nyírt fejemen kellemkedett, hancurozott, koketirozott.

Nem háborgattam.

Ficsúros gondatlansággal, egyszerre két szárnyas gavallér dúdolt el a fülem mellett, s egyenesen a pohárszélre szállottak s a hölgyet üzőbe vették.

A hölgy szellemi reszketéssel árulta el izgatottságát.

Megindult a promenád.

Az egyik jobbra, a másik balra vette utját a pohár szélén, hogy megkerítsék az imádott hölgyet. Mert első pillanatban észre lehetett venni, hogy udvarlók.

Mindkettő csinosította, simogatta első kezével az ábrázatját, pödörte a bajuszát, s az éjszakai dorbézolás nyomait a szemeiből.

Mikor a toalettal készen voltak, már majd közre szoritották a légykisasszonyt.

Egyszerre ért oda mind a kettő s már-már csókra nyujtották szívókás szájacskájukat, mikor a hölgy hirtelen kiröpült közülök és szemben állottak a vetélytársak.

Egy pillanatra kinos mozdulatlanságban néztek egymással farkasszemet, mintha lábuk a földbe, jobban mondva — az üvegbe nőtt volna.

A másik pillanatban már egy-egy hat lábba csinált avanszsal előre toppantak s összekapaszkodott a két gavallér.

A kisasszony az orromon foglalt páholyülést. (szabad jegygyel.)

(Nem háborgattam, csak azt kötöttem ki,

hogy sürgős esetekben egy pillanatra eltávozhattik, és térni jegy nélkül is szívesen visszaeresztem.)

Párbaj lett a következmény, segédek nélkül.

A szárnyak zúgtak, tizenkét láb összekeveredett, csókkravágyó szívókájuk egymás szemét akarta orvul, galádul megenni gábelfrüstökre. A küzdés kétségbeesett volt. Hol az egyik, hol a másik volt a helyzet ura. Egy-egy felröppenés a levegőbe csak ügyes mesterfogásnak bizonyult, hogy valamelyik harci taktikával felülkerekedjék.

Láttam a szándékukról, hogy most már a pohár széle a tarpeji szikla lett, a honnét letaszítani igyekeztek egymást.

Egyszerre — éreztem — a páholyban nagy mozgás és egyéb is következett s a hölgy ájulva szédült le a padlóra.

Oda nézek a küzdő tőrre.

Abban a pillanatban szédült le a török és Dugovits a tátongó várárokba.

Ott azonnal széjjelakaszkodtak, s mint a hatevezős, velencei bárka — gyors evezőcsapásokkal ügyekedtek a partra.

Hajh! de meredek volt a fal és megmarjult az erő.

Tengeri ütközetre nem volt kilátás.

közgyűlés, mikor a koncessziót Ganz-nak adta ki, amit mi már akkor kifogásoltunk.

Ami annak a meginformált sajtóközlegnek ama megjegyzését illeti, hogy ez a cserebere a vállalatra semmi befolyással nincs, mert a Ganz-gyár tartozik a jogerős koncesszió kézhez vétele után 3 hónapra a részletterveket beadni, s a miniszteri jóváhagyás után egy év alatt kell az üzemet megkezdeni, s ezek közül még egy határidő sem járt le, ez így oda dobva elég könnyű felelet.

De mit szól hozzá a fogyasztó közönség, melynek érdekében mi fölszóltunk: mit szól hozzá ez a nagy sereg üzletember, kiket a megrendelést gyűjtögető kiküldött nem azzal biztatott, hogy majd csak 3 hónap múlva fogja beadni a részletterveket, s a miniszteri jóváhagyás után csak egy év múlva fogja megnyitni az üzemet, hanem azzal siettetette az aláírásokat, hogy még ez év szeptemberében készen lesz az egész berendezés, s megindul az üzem is.

Ezek az emberek — mint már mondtuk — erre számítva nem intézkedtek másnemű világitás iránt, s most — mint már szintén volt szerencsénk közölni az új részvénytársaság enuncziációját — azt voltak kénytelenek tudomásul venni, hogy ebben az évben nem lesz villamos világitás.

Uraim, ez fölültetés, ezt nem lehet mentesíteni, és ne is mentesse semmiféle „jól informált” helyi közege a napi sajtónak.

Föl van ültetve a közgyűlés és föl van ültetve a közönség. És ennek a tanácsra hallgató közgyűlés az oka.

Hirek.

— **(Öfölsége születése napja.)** Tegnap abból az alkalomból, hogy Magyarország koronás királya születése napját ünnepelte, a pécsi székesegyházban fényes istentisztelet volt, melyen az egész hivatalos gárda jelen volt a még ittleendő katonatisztikákkal egyetemben. A misén Fesztl Károly dr. vál. püspök, a távollevő Dulánszky megyés-püspök helyettese, czelebrált. A sétatér alatt egy zászlóalj gyalog honvéd tábort diszben s 2 század honvédhuszár állt diszben. A gyalogság a mise egyes szakaszainál disztüzet adott. Délben a püspöki rezidenciában nagy diszebéd volt, melyen Fesztl vál. püspök helyettesítette a távollevő házigazdát. Jelen voltak a világi és egyházi notabilitásokon kívül

A kétségbeesés tetőpontra hágott. Egymás hátán akartak szárnyra kapni, de nem volt több erő.

A germán tenger üdítő szénsavja, a keményítő cukor édessége, a malátaszörp inyet csiklandó kellemetességei, a komló illata — eltelítette a küzdőket.

Sehol egy szalmaszál, sehol egy mentő készülék.

Lassan, lassan összegabalyodtak mégegy-szer (a halálban mindenképp megbékülnek) átnyalábolták egymást és fokként szállottak le a tenger fenekére.

Circulus vitiosus.

A két-, négy-, és hatlábú bogarai az istennek szerelemmel kezdik és végzik történetüket.

A dráma oka mindig ugyanaz, a végesatánása, hol a villám tüzes szikrájaként hat, hol meg lucskos a befejezés, mint itt is.

*

Pinczér! fizetek! A titán bejön, fölveszi az ott hagyott sört, beletekint a pohárba és megelégedett mosolylyal tűnik el a rekesz félhomályában

a katonatisztikar részéről Andrásfy altábornagy, Rózsa tábornok, Schlippenbach honvédhuszár-ezredes dandárparancsnok, s a honvédezredparancsnokok, Zastera műszaki osztálybeli őrnagy, a katonai diszre kivonult honvédtisztek stb. A királyra Fesztl vál. püspök mondta a pohárköszöntőt. A katonatisztikar a „Vadember” fogadóban rendezett hivatalos diszlakomát. — Az izr. hitközség tegnap este 6 órakor tartott istentiszteletet a zsinagógában a király születése napja alkalmából.

— **(A mi gazdasági egyesületünk tanulmányúton.)** A baranyamegyei gazdasági egyesület a rendszeres szőlőművelés eredményének bemutatása céljából a szőlőgazdák érdekében Nagymarosra tanulmányútat rendez, melyre mintegy 600 résztvevő jelentkezett. E célból az egyesület a közlekedési miniszteriumtól kedvezményes különvonatot kért, mit a miniszter készséggel meg is adott. A különvonat folyó hó 24-én délután hat órakor indul Villányról és megáll Pécsen, Szent-Lőrinczen, Sásdon és Dombóvárott. A baranyavári-, siklósi- és mohácsi járásból ezen utazásban résztvevők tehát a mondott napon délután utazási igazolványukat ott Villányon az egyesület titkárától átvehetik, míg a többi állomásokon mindenütt lesz egy-egy megbízott, a ki az igazolványukat addig, míg a vonat odaérkezik, az illetőknek kiosztja. Az utazásban részt vehet minden baranyamegyei polgár. Utazási díj oda- és vissza II. osztályon 6 frt 60 kr., III. osztályon 4 frt 50 kr. A vissza utazás bármely személyvonaton — a gyorsvonatokat kivéve — történhetik egészen augusztus hó 28-ig bezárólag. Jegyet csak az kaphat, aki az egyesület által hivatalosan kiállított igazolványt előmutathatja. Akik a föntjelzett utazási díjat előre beküldik az egyesület titkárához, azoknak a jegyet előre megváltják.

— **(Kossuth Lajos nevenapja.)** A kilenczven éves Kossuth nevenapja ünnep nekünk, magyaroknak, pártkülönbség nélkül. Pécs város polgársága is évente pártkülönbség nélkül szokta megülni az augusztus 25-ödikét. Az idén is Lajos nap előestéjén gyűlnek össze Kossuth tisztelői, — s ki ne volna az? — hogy az ősz remete egészségére lelkesen poharat ürítsenek. A kedden délután Simonfay János országgyűlési képviselő elnöklete alatt tartott értekezleten úgy határoztak, hogy augusztus 24-edikén este a Scholz-téle sörcsarnokban rendeznek Lajos-estélyt társas vacsorával, melynél egy teríték ára 1 frt. Aláírási ivateket vezetnek: Deák István, Dobszay Antal, dr. Egry Dezső, Feiler Mihály, Graumann János, Haksch Lajos, Horváth Kokán György, Koncz András, Lenkei Lajos, Papp András, Papp József, Pleininger Ferencz, Rauss József, Ribics Máté, Ruepprecht Nándor, Tieffenbacher Nándor, Várady Ferencz, Vidákovics György, Gyimóthy Gyula.

— **(A háziezred elutazása.)** Tulajdonképen nem most vált meg a mi háziezredünk Pécs városától, de mivel a hadgyakorlatokra utazó ezrednek a gyakorlatok végével Budapestet jelölik ki új állomáshelyül s így ide vissza nem tér, a mostani bucsuzás egyszersmind a végleges távozásra szólott s azért érzelmesebb is volt, mint egyébkor, mikor katonáink csak a hadgyakorlatok kedvéért mentek Budapestre. Az ezred tisztikarának és a város törvényhatósági tisztikarának kölcsönös búcsutisztelgéséről már szólottunk; e szives bucsuzás irásban is nyert kifejezést, amennyiben a távozó ezred parancsnoka a következő levelet intézte a város polgármesteréhez:

Nagyságos Polgármester Úr!

Az 52. sz. Frigyes főherczeg nevével viselő gyalog ezred, az ezred törzsével és két zászlóaljával — miután 10 évig tartózkodott kedves otthonában — f. hó 16-án végleg elhagyja a helyőrséget.

A válasz ezen pillanatában különös kötelességemnek tartom első sorban Nagyságodnak, valamint Pécs sz. k. város Tekintetes Tanácsá-

nak épp úgy, mint a város minden egyes polgárának szívélyes köszönetet mondani mindenkor tanusított előzékenységükért.

Baranyamegye ezen pompás gyöngyének folytonos fejlődését és ragyogó fölvirágozását szívből kívánva mindenkor örömteljes megelégedéssel fogunk a pécsi sok évi tartózkodásra visszaemlékezni.

Kiváló tiszteletemről biztosítva maradok Nagyságodnak alázatos szolgája

Conte Corti ezredes.

E megleghangu búcsulevélre a közgyűlésből folyólag intéz majd a város búcsuiratot az ezred parancsnokságához.

Az ezred szerdán délben utazott el Pécsről Budapestre. Az egyes zászlóaljak délelőtt fél 11 órakor gyülekeztek a vasuti pályaház felé vezető úton. A távozó katonák családbelijeik, rokonaik, az ismerősök egész légiója vették körül az egyes csapatokat. A búcsuzásnak leirhatatlan változatosságu jelenetei játszódtak itt le, s az egész ezrednek olyan képe volt, mintha polgári elemmel vegyes katonaságból állana. Katonamondur és polgárruha tarka színbe vegyült össze, s a zaj, mi ez embergomolyból előtört, szintén ilyen tarka volt; zokogás, hangos sírás, kacaj, vidám beszélgetés, rekedt parancsolgatás, kurjantás szűrődött össze potpourrivá. Tizenegy óra előtt a csapatok a pályaház előtt levő térségen állottak föl zárt oszlopokban, s a fűtőház ablakából lefényképezték az ezredet, elől a tisztikarral. Ennek végeztével a négy zászlóalj két oszlopba ment át, a tisztek elfoglalták helyeiket, az ezredes az arcvonal előtt kivonta kardját s imára vezényelte az ezredet. A katonaság lábhoz téve a fegyvert, baltenyérrrel a sipkaellenzőhöz érve várta végig a zenekar által végig játszott imát, mely mintegy melodramatikus zene járult a perczekig tartó, valóban könyekig megható jelenethez. Nyomban ezután bevonult az ezred a pályaudvarba, hol már ott várt készen a 63 kocsiából álló külön katonai vonat, elől két géppel. A legénység számára szolgáló kocsik közé tolva álltak a tisztikar, az önkéntesek s a zenekar számára föntartott I., II. és III. osztályu rendes személy-kocsik. A katonai vonat öt törzstisztet, 75 főtiztet, 1250 legényt és 31 lovat szállított. A tapintatos elrendezés mellett a fölszállás hamarosan végbe ment. Az előre beszállt zenészek máháikat letéve kijöttek a perronra s a legénység fölszállása közben a Rákóczy-indulót játszta, s azután is egyik indulót a másik után fujta. Mikor az elhelyezkedéssel rendben voltak, Corti ezredes összegyűjtötte a tisztikart s a városi tisztikar részéről megjelent küldöttség elé vonult. A polgári diszben megjelenő küldöttségben részt vettek: Zavaros Péter helyettes polgármester, Majorossy Imre főjegyző, Vaszary Gyula főkapitány, Fekete Mihály tiszti főügyész, Tróber Aladár dr. tanácsnok és Pintér Ferencz II. aljegyző. Zavaros Péter h. polgármester a távozó katonatisztikarhoz a következő beszédet intézte: Mélyen t. ezredes úr és őszintén nagyrabecsült ezredbeli tisztikar!

Még élénken emlékszünk azon lélekemelő ünnepélyre, mely kedves háziezredünknek a boszniai hadjáratból történt visszajövetele alkalmával városunk falai közt lefolyt. Akkor a szívekben az öröm honolt egyrészt azért, mert házi ezredünk régi dicsőségéhez hiven nemcsak megőrizte zászlaját, hanem babérokkel terhelve hozta vissza azt; — másrészt pedig a legteljesebb nagyrabecsülés és hálaérzete foglalta el szívünket az ezred kitűnő tisztikara iránt, mely humánus, mondhatni bajtársi bánásban részesítette a becsület mezején a hazáért és királyért küzdő gyermekeinket.

A mai nap az említett örömnép ellenkezője, mert őszinte fájdalom tölti el szíveinket a miatt, hogy a mélyen tisztelt ezredes úr bölcs és nemes szívű vezetése alatt álló háziezredünknek, büszkeségünknek legnagyobb része, tán hosszú időre is, eltávozik körünkől.

Ezen fájdalomnak, az igazi nagybecsülés és szeretetnek adok ma e város közönsége nevében kifejezést: kívánván azt, hogy a mélyen t. ezredes ur s a kedves tisztikar új otthonában szerencsés legyen s kérjük, neveljék gyermekeinket a valódi katonai erényekre, hogy becsületet szerezzenek városunknak s a magyar névnek, s továbbá kérjük, tartsák meg uraim városunkat kedves emlékekben.

És most Isten önkkel, de mielőbbi viszontlátásra!

Nagy éljenzés zárta be Zavaros beszédét, melyre Corti gr. ezredes német nyelven következőkép válaszolt:

Igen tisztelt helyettes polgármester ur, nagybecsült törvényhatósági tisztikar!

Bár nem az én nyelvemen intézte szavait a tisztikar szószólója, annak minden szavát mégis mélyen megértettem, s szívből köszönöm önöknek ama fáradságot, hogy bucsuzásra eljöttek távozásunkkor. Mint már szóval is voltam szerencsés az igen tisztelt helyettes polgármester urnak, írásban pedig a város nagyon tisztelt polgármesterének kifejezni, most is azt ismétlem, hogy e város intézőinek épp úgy, mint a város minden egyes polgárának köszönetet mondok az irántunk tanúsított jóindulatukért. Baranya-megye gyöngyének fölvirágzását kívánva vesszünk önöktől búcsút s ezennel fölhimem ezredem tisztikarát, hogy velem együtt lelkes „éljen kiáltással mondjon Isten hozzád-ot.

A tisztikar harsány éljenzéssel pecsételte meg az ezredes szavait s bele zúgott a közönségnek is többszörösen ismétlődő éljenzése. A katonatisztek meleg kézzorítással vettek búcsút a város tisztviselőit, kik után Rózs a tábornokkal élén a honvéd tisztikar jött szívélies búcsút venni a közshadseregbeli bajtársaktól. Az idő telt folytonos bucsuzgatás közt, zeneszó mellett 12 óra 48 percig, amikor megadták a végleges jelet az indulásra s a két mozdony vitte Szent-Lőrincz felé a mi katonáinkat, kik messzehangzó ének szóval, kendőkkel és sapkákkal integettek az itthon maradt övéik felé. A nagy terhet vivő vonat csak éjjel 1 és 2 óra között ért Budapestre. A tisztikar számára a vacsorát még Pécsen a vasuti pályaudvarban rendelte meg az ezredes táviratilag a sárbogárdi állomás vendéglősnél, ahol esti 7—8 óra között vacsoráltak meg a tiszték s az önkéntesek.

— **(A postafőnök jubileuma.)** Harmincz éve szolgálja a postát K ü h l b u r g e r Miklós pécsi postafőügyelő s a pécsi postatáv-irida hivatal főnöke. E harmincz évből ötöt mint postamester töltött, s 25 évet rendes állami szolgálatban. Ennek alkalmából tisztársai baráti ovációkban részesítették a rokonszenves postafőnököt, akit szombaton reggel fél nyolcz órakor beszéddel üdvözöltek a hivatalában. Este a posta-épület udvarán bankett volt, melyen arany serleget nyújtottak át az ünnepeltnek.

— **(A pécsi törvényszék köréből.)** A fővárosi lapoknak sok bajuk van a nevekkél; szinte meglepő ritkaság, ha valamely nevet helyesen közölnek. Minap hasonló czim alatt közölt kinevezési hirt is egyik fővárosi lapból vettük át, melyben nem kis zavarunkra e nevet olvastuk: Kálmán József pécsi törvényszéki aljegyző, akit állítólag jegyzővé nevezett ki az igazságügyminiszter, valósággal pedig K e l e m e n József itteni aljegyző részesült ebben a szép előléptetésben.

— **(Adakozás a székely árvizkárosultaknak.)** Lapunk egyik előfizetője, ki minden segélygyűjtésnél az első közt küldi be a maga szives adományát, az udvarhelymegyei árvizkárosult székelyek javára két forintot küldött be szerkesztőségünkhez.

— **(A jogi alapvizsgálatok tárgyában)** Csáky Albin gróf közoktatásügyi miniszter magyarító rendeletet bocsátott ki, melyben kijelenti, hogy azok a joghallgatók kik alapvizsgálatukon pótvizsgálatra utasítottak, ismét nem nyernek képesítést, u j a b b p ó t v i z s g á l a t o t n e m t e h e t n e k, hanem kötelesek a teljes alapvizsgálatot ismételni.

— **(Az antipirin ártalmassága.)** Az antipirin vígyázati használata köztudomásulag súlyos betegségeket okozhat. Egy bécsi orvosi szaklap beszéli a következőket: Egy 23

éves leány heves főfájásai ellen két év óta mindennap nyolcz gramm antipirint vett be. Következése az volt, hogy elvesztette étvágyát, álmatlanságban szenvedett, a füle zúgott s elgyengült. A leány egy gyógy-intézetben keresett gyógyulást baja ellen, mert az antipirin bevétele valóságos szenvedélylyé vált benne. Most gyógyítják még pedig úgy, hogy fokozatosan elvonják tőle az antipirint.

— **(Érdekes bicikli-rekord.)** Az ezred eltávozásakor, szerdán, érdekes rekordot végzett L i t t k e Lenczi, a pécsi kerékpárosok jeleseinek egyike. Délben 12 óra 48 perczkor, mikor a katonai különvonat megindult a pécsi állomásról, Littke búcsút vett Corti ezredestől s a tisztektől s biciklire ülve a sádsi országúton Dombóvárra s onnét Uj-Dombóvár állomásra hajtott. Odaérve kényelmesen megpihent épp egy órahosszig, amíg a katonai vonat megérkezett. Mikor ez berogott, Littke kiállt a Perronra s üdvözölte a meglepetődött Corti ezredest s a tiszteket.

— **(A pécskerületi betegsegélyző pénztár)** igazgatósági ülésén az elnök a következő jelentést tette a pénztár eddigi működéséről: bejelentettek 1722 tagot, kitörlést kérte 184, a tagok létszáma ez idő szerint 1538. Bejelentettek 95 megbetegedést, meggyógyult 59 — betegen maradt 36. Táppénz fejében kifizetett a pénztár 99 frt 56 krajczárt, temetkezésre 5 frtot. A bevétel volt 790 frt 09 kr, a kiadás 326 frt 49 kr, készpénzben maradt 463 frt 60 kr.

— **(Eltűnt vasuti kalauz.)** H o r a k János, rég kiszolgált és nyugdíjazott pécsi vasuti kalauz, ki még e hó elsején fölvetette a nyugdíjának egy havi részletét, nyomtalanul eltűnt. A csak most értesített rendőrség keresi Horákot.

— **(Névmagyarosítás.)** Berger János nagykanizsai illetőségű pécsi lakos vezetéknévét H a l m a i r a magyarosította meg.

— **(Vasuti jegymizériák megszüntetése.)** A Villányon alul fekvő állomásokon az 1821. sz. vonathoz, melynek utasai Pécsen a 6301. sz. vonattal folytathatják útjukat, csakis Üszög illetve Pécs állomásokra adhatnak ki jegyeket s a közönség, mely Villányon alulról az említett számú vonattal Pécsen és Szentlőrinczen túlra utazik, ne váltson, s ha adnak, ne fogadjon el direkte szóló jegyet, mert ezt az igazgatóság megtiltotta. Az erről szóló rendelet kiadásának az volt az indító oka, hogy azokra a Villányon túlról adott direkt jegyekre a közönségnek szabály szerint rá kellett fizetnie a kalauzoknál s új jegyet váltania, mert ama jegyek Pécsen túl érvénytelenek, amiből sok kellemtelensége volt utasnak is, vasuti személyzetnek is.

— **(Düledező ház.)** A gyár- és kert-utca sarkán levő Szemányi-féle ház régóta dűlőfélben állott; az elhanyagolt épületet a zivatarok annyira megrongálták, hogy a rendőrség már régen kiköltöztette belőle a lakókat. Az épület már a közönségre is veszedelmessé kezdett válni s azért most a rendőrség fölhitva a mérnöki hivatalt, hogy a házat rövid idő alatt bontassa le.

— **(Oktatás a művirágkészítésből.)** B a r t h a Mária, ki Pécsen hosszabb idő óta foglalkozik művirágkészítéssel, s ki legutóbb az itt járt Szirmaynének is egyik legügyesebb tanítványa volt, szeptember elsejétől Báthori-utca 11. sz. alatt levő lakásán a művirágkészítés tanításával foglalkozik. Egy lecke-cziklus tiszteletdíja 2 frt a szükséges kellékekkel együtt. Előjegyzéseket a tanfolyam rendezőjén kívül elfogadják: Matroschné (a királyutcai Matrosch-féle kereskedésben) és a királyutczában levő Schön- (ezelőtt Pfeffermann) féle rövidáru kereskedésben.

— **(Halálozás.)** H o f f m a n n Gyula, Hoffmann Lajos butorgyáros testvéröccse, csütörtökön este 8 órakor agyszélhűdés következtében hirtelen s váratlanul elhunyt — 33 éves korában. Temetése ma — szombaton — délután 5 órakor megy végbe a Perczel-utczában levő Hoffmann-féle házból.

— **(Megszűnt állatjárványok.)** A Gyöngyösön föllépet járványos lépfene, mely a marhaállományt fenyegette, megszűnt s az ellene elrendelt zárt a hatóság föloldotta. Hasonlóképpen megszűnt a Szent-Lőrinczen föllépet takonykór is, mely meg a lovakra veszedelmes. Mint annak idején irtuk, Mándi főbérő 12 lovát lötték le a járvány alatt, mint a nevezett kórban szenvedő:

most utólagosan kiderült, hogy e leelőtt állatok közt a legtöbbje nem volt kóros. Az ottani volt állatorvos, kinek állítólag a hibája folytán terjedt el a betegség, önként elhagyta állását, s most az alispán pályázatot hirdet — miként ez a megye főurainak talpait nyaló újságok hirdetési rovatában olvasható, ellenben nem olvasható a szókimondásról ismeretes lapban, melynek a pártatlan alispáni hivatal — könnyen érthető okokból — nem küld hirdetéseket, — ezzel azonban cseppet sem rontván meg e lap anyagi helyzetét, csupán igazságtalanságot követvén el a közönséggel szemben, melynek érdekében valamely hivatalos hirdetés közzé tétetik.

— **(Egymástól különváló segélyző egyesület.)** A pécsi általános munkás betegsegélyző pénztár és a pécsi munkás rokkantak segélyző egyesülete 25 év óta együtt képeztek egyesületet. Most az új munkástörvény szétválasztja őket, s ez alkalmából augusztus 20 án a munkás egyesület kerthelyiségében a „Pécsi Polgári Daloskör“ közreműködésével bucsu-ünnepélyt rendez a két egyesület. Ez a bucsu ünnepély egyszersmind a 25 évi fönnállás jubileuma is. Ugyanaz nap délelőttjén, 9 órakor az Ágostonról címzett plébánia-templomban Isten-tisztelet lesz. Az ünnepély délután 3 órakor kezdődik megnyitó beszéddel, utána hangverseny délután 6 óráig; a szünetek közt a dalos kör fog énekelni. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepélyt 8 nappal később tartják meg. A tiszta jövedelmet mindkét pénztár alapja gyarapítására fordítják.

— **(Óskori csontvázak.)** Vosinszky Mór, apari plébános, a Régészeti Társulat tagja, a saját költségén végzett ásások alkalmával már nem egy érdekes leltre bukkant. Legújában Borjádön, a Sass László tulajdonához tartozó Sió-melléken végzett nagyobb ásásokat, melyek meglepő eredményre vezettek. Óskori népek lakó-üregreire bukkantak, melyekben zsugorított helyzetben fekvő csontvázak is voltak. Az ásások során egy kelta népfaj temetőhelye is napvilágra került. Edényeket, vasból és bronzból való karpereceket, vaskéseket és kardokat találtak a sírok mellett, melyeket a csontokkal együtt nagy paizs fedett. A megszenesedett csontvázakból az ásató azt következteti, hogy ez a népfaj holttesteit részben elégette. A plébános ásatásait még folytatni fogja.

— **(Az állami ipariskolában)** — Budapest, VIII. ker. Népszínház-utca 8. sz. — szeptember 1. napjától szeptember 5. napjáig tartanak a beiratások. Az intézetnek öt szakosztálya van: az építészeti, a gépészeti, a vegyészeti, a fém-vasipari s a faipari szakosztály. A tanfolyam három évre terjed. Felvételi feltételek: legalább 15 éves életkor, egészséges, kifejlett testalkat, négy közép iskolai (polgári, reál vagy gimnásiumi) osztályról szóló bizonyítvány, végre legalább is két hónapi, szakba vágó gyakorlati foglalkozás igazolása. A beiratási díj 2 frt, a tandíj félvenként 10 frt. Az első évfolyamra jelentkező tanulók szüleikkel, vagy gyámjaikkal tartoznak megjelenni.

— **(Az országos honvédegyülés ügye.)** Az 1848—49-iki honvédegyesületek központi bizottsága az orsz. honvédegyülés ügyében a következő körlevelet bocsátotta ki:

Tisztelt bajtársak! A kolozsvári honvédegyület felszólítást intézett az ország honvédegyeleteihez, hogy a budapesti központi választmány által ez évi szeptember hó 2-ára Budapestre kitűzött országos 1848—49-es honvédegyülés ne itt, hanem Szegeden tartassék. Minthogy a központnak tudomása nem volt arról, hogy Szeged város új polgármestere a haza függetlenségeért küzdött honvédek Szeged város falai közt szinte magyar szíveséggel fogadja; ennél fogva, de főleg még azért sem tartá tanácsosnak a fővárosból tervezett eltávozását, mert jelenleg az összes honvédegyesületek, de főleg azok végrehajtó közege, a központi választmány létének kérdése forog szőnyegen! E közös orgánom nélkül pedig honvédegyeleteink zérusokká sülyednek, az összetartó kapocs megszűnvné közöttük. Nem szándékosan, de kétségtelenül az 1848—49-es honvédegy kárára, egyesületeink szétbontására törnek azok, kik tömör sorainkba üszköt vetnek! S ha sikerül, nem lesz erő, mely ezentul az 1848—49-es honvédegyesületeket összehozza. Az izgatás, honvédegyeleteinknek egymás elleni uszítása, nem hazafias törekvés! Óva intünk honvédegyeletünk legszentebb érdekében minden bajtársat s honvédegyeletet hogy a kolozsvári honvédegyelet által tévesen, nem elég óvatossággal kivetett lépésre ne menjenek,

ez szétmállást, szétzüllést eredményezne! A kinek a központ eljárása ellen kifogása van s ebben sérelmet lát, azt közösen Budapesten, az 1893. szeptemberben tartandó közgyűlésen megbeszélhetjük, orvosolhatjuk; míg egy másutt netán tartandó közgyűlés a központi választmány jelenléte nélkül mi kötelező határozatot sem hozhat. A kinek tehát az 1848—49-es honvédegy szíven fekszik, az csakis a Budapesten szept. 2-án tartandó közgyűlésen jelenhet meg, másutt sehol. A kolozsvári Történelmi Lapok derék szerkesztőségét pedig bajtársi bizalommal figyelmeztetjük, hogy történet dolgokat regisztrálni, véleményt nyilvánítani, feladata közé tartozik; de a honvédek belkezelésébe tényleg avatkozni, legalább is tapintatlanság. Utólag tapasztaltuk azt, hogy a kolozsvári honvédegyelet határozatához igen sok kétség fér, mert azt Szabó Sámuel közhonvéd mint elnök és Kuskó István ismeretlen, nem is honvéd, mint jegyző irták alá; a rendes elnök, Inczedy Samu ezredes és Sárkány Ferencz hadnagy, mint jegyző hiányoznak. Figyelmeztetnünk kell azonban — több helyről beérkezett megkeresés folytán — hogy a gyűlés napja folyó évi szeptember hó 5-ére tétetik át, a küldöttek fogadása s az előértekezlet ennél fogva szeptember hó 4-én fog történni. Kelt Budapesten, 1893. augusztus 14. De gré Alajos, 1848—49-iki országos honvédegyes. központi bizottság elnöke.

Művészet, irodalom.

* **Pipulusz könyve.** Nem a főváros Sipulusza, hanem a mi vidéki Pipuluszunk ad ki könyvet október hó végére. Ki az a Pipulusz? Ismeri, aki a Pécsi Figyelőt ismeri s olvassa. Pipulusz valódi nevén Kugler Nándor, ki e néven is irt lapunkba, s ki a mohácsi járásbírósg aktái között végzi hivatásos kenyérkereső munkáját, egyéb nem pécsi lapokon kívül a Pécsi Figyelőnek írja rendszeresen hol zamatos humortól csepegő, hol meg érzékeny történeteket elbeszélő tárczáit, melyekben írói véna nyilatkozik meg. Kissé a naturalizmus felé hajlik, de mindig az izlés korlátai között; egyszerű dolgokról ír, de mindig érdekeset és érdekesen. Tárczái a régi Pécsi Hirlapban s most a Pécsi Figyelőben szívesen olvasottak, s azért az irodalmat kedvelő közönség bizonyára érdeklődni fog a Pipulusz (Kugler Nándor) könyve iránt, melyben a máshova irt tárczacikket is összegyűjtve adja ki eddigi szépirodalmi munkásságának gyümölcseit. A kibocsátott előfizetési felhívás szerint az október hó végén megjelenő könyv címe „Vadonczok”. Egy példány ára fűzve 1 frt 20 kr, elegáns diszkötésben 1 frt 60 kr. Az előfizetési pénzeket szeptember hó közepéig kell Kugler Nándor címére Mohácsra küldeni.

VEGYESEK.

Brillians és gyémánt ékszerek, uri és női aranyláncok, legszebb és legfinomabb arany és ezüst órák, ezüst evőkészletek és disztárgyak. Arany karláncok és jegygyűrűk, úri és női gyűrűk, brillians opal, corall és granat nyakfűzések, francia salon iroda és ébresztő órák gyári áron kaphatók **Schönwald Imre** ékszerésznél Király-utca Hattyu épület.

Csarnok.

Pannonhalma.

Van-e művelt magyar ember, ki a dunántúli vidék e magasztos helyét legalább névleg ne ismerné? Van-e, aki ne tudná, hogy e halomról gyujtott először örömtüzet a kereszténység szellemének a szent István által 997-ik évben ide telepített szerzetes rend, mely azóta mai napig is szakadatlanul főnkölt hivatásának élve tanul és tanít?

Midőn a szent halom tövéénél megállva az azon elterülő hatalmas épületesoportozatot, —

nemzeti műveltségünk e kies fekvésű bölcsőjét, — bámultam, önkénytelenül vágy ébredt lelkemben, hogy közlő, színről színre láthassam a helyet, melynek minden talpalatnyi részecskéjéhez dicső történeti multunk egy egy szép emléke fűződik. Jó félórai folytonos fölfelé menés után végre a monostor udvarára értem s hallottam az alkonyi szellőt regélni rég letűnt századokról, lelki szemeim előtt föltűnt a szent király daliás termete, mikor a benzések első magyar-honi apátját, Asztrikot, kéri: „Tanítsátok népemet a jóra!”

Te szent halom, mely nemzeti létünk ébresztője, nemtője valál; melyen miként Mózes a sinai hegyen, istennel beszélgetett koronás szentünk, te rejtélyes mystikus halom: ébreszsd lángot lelkemben, hogy bepillantassak a homályba takart multak titkaiba!

Nem szándékozom, de nem is bírná meg tollam, hogy az ott látottaknak részletes leírását adjam, csak egy-két sort akarok szentelni mintegy emlékeül az itt eltöltött néhány órának, melyeket életem felejthetetlen legszebb órái közé számítok.

Kedves iskolatársam Stengl Polykárp szíves vezetése mellett először is a nagyhirű könyvtárt szemléltem meg; az első teremben állnak egymás felé fordulva a rend alapítójának Szent István királynak és visszaállítójának Ferencz császárnak fehér márványból művészileg kifaragott életnagyságu szobrai; e szobából vezet aztán az út a természetrajzi szertárba, a képtárba s a tulajdonképeni könyvtárba, hol több mint 100.000 kötet van elhelyezve, szakcsoportok szerinti bámulatos rendben, u. m. régészet, érmészet, bit- és államtudományok, különféle nyelvek irodalma stb. stb. Vannak itt könyvek a nyomtatás föltalálásának első idejéből, 1478-ból, melyek szent beszédeket tartalmaznak; láttam a Pray-codexből egy darabot és egy bársonyba kötött nagybecsű könyvet, egy Corvinát, melynek táblájáról az ezüst ékítmény hiányzik, de így is ezer szerencse, hogy meg lehetett menteni e drága emléket a barbár kezektől. A természetrajzi szertár is igen érdekes dolgokat foglal magában. Többek közt van itt vagy 40—50 drb könyvalaku fa, mely kívülről egy-egy élő fának a külső hányát (kérgét) mutatja, belső kivájt része pedig az illető fa leveleit, virágjait tárja elibénk, természetesen lenyomva és megszáritva. Igen remek és értékes darabokban, — melyek többnyire eredetiek, — bővelkedik a képtár is; láttam itt Mária Terézia arcképét sajátkezű aláírásával*) ellátva; a költő benzésnek, Czuczor Gergelynek olajfestményü képe is megérdemli az említést. Gyönyörű másolat a velencei doget ábrázoló kép is, kiről azt tartja a hagyomány, hogy a tömlőczenben a saját édes lánya táplálta emlőivel; az egyik képen egy igazán szép arcot láthatunk, melyről mindenki azt hinné, hogy valami tündérlányé, ha a szerzetesi öltöny el nem árulná, hogy férfiarcz van előttünk, e kép Béli Fidélné szent-benedekrendi szerzetes arcképe, mely megérdemlé, hogy vászonra festették. De ki tudna mindenről csak nagyjában is számot adni; szakértő egyénnek is nagy gondot adna, ha csak valamit is akarna írni a pannonhalmi könyv- és képtárról.

A monostor ujjaalakított templomáról is megemlékezem röviden; a hajó tiszta goth, a toronyalja román stylú, a főbejáratnál van eltemetve Kruesz Krizosztom, a volt tudós főapát, ki a rend fölvirágoztatása körül hervadhatatlan érdemeket szerzett magának. A templom restaurálását a híres Stornó soproni építész vezette; a szentélyt két bronz szobor ékesíti, jobbról szt.

Istváné, balról szt. Benedek apáté, kezében nyitott könyvvel, melyben a rend szabályainak első bekezdése olvasható: „Venite Filii, audite me”. . . A főoltár gyönyörű goth stylú, alsó része márvány, a teteje czedrusfa; a szentély falai szent Benedek keresztjével**) és czimerével*** ékítvék. Nagyon szép a szent Imre és szent Benedek oltára is a templom oldalhajóiban; a Benedek-oltár egy fülkében van, melynek falait a nevezett szent életéből vett egyes epizódyszerű képek díszítenek, többek közt amint szent Benedek a testi vágyak ellen küzdve magát ruhátlanul egy száraz túskebokorba veti. E bokorról azt tartja a legenda, hogy az — midőn a szent életü rendalapító onnan fölkelt — kivirágzott. A templom jobb hajójában van az u. n. porta speciosa: gyönyörű mivű faragványokkal ellátott kettős tölgyfakapu, mely fölött a lakatos mesterségnek mondhatni művészetté emelkedett, aranyozott remeke fokozza a hatást. Itt van a falakba rakva szent Imre hg és az 1365-beli Czudar apát életnagyságu alakja vörös márványból, mind a kettő antik kőmetszet.

A restaurált templomot néhai Simor János hercegprimás szentelte föl s az egyházi öltöny, melyben akkor czelebrált, csak 40.000 forintba került.

A főoltár alatti katakombában, — mely a tulajdonképeni régi templom volt, — látható szent István kőszéke, melyről azt tartja a néphit, hogy aki ebbe beleül: elmulik a derékfájása s beteljesül gondolata. E kis templomba járt állítólag imádkozni a Kr. utáni 5-ik században az apátság védőszentje, szent Márton hitvalló és püspök. A katakombába iveit tartó oszlopok disztiményeit tán a tatárok pusztításától féltve azon időben teljesen bevakolták és csak a templom restaurálásakor jött rá Stornó építész, hogy a vakolat mily értékes műremeket takar. Képzelve el abból az olvasó, mily óriási munkát adott az oszlopdiszek napvilágra hozatala, hogy csupán a vakolatnak az oszlopoknál történt lekaparása nem kevesebb mint 35.000 forintba került.

A templom jobb felén levő háromemeletes épületóriás a főapát és a szerzetesek lakosztályait képezi. Itt van főntartva a főuri vendégek számára is keleti kényelemmel butorozott külön lakrészt, ahova József főherceg is szokott szállani, mikor vendége a gyönyörű Pannonhalmának. A reffektoriumba az ételeket légnymású készülékkel húzzák föl. A konyha mellett van a pékműhely. Emítésre méltó a konyhában az a két óriási takaréktűzhely, melyeknek egyike is teljesen betöltene valamely középnapyságu szobát; no de főznek is ám rajtok oly delicatesse ételeket, hogy nem tudom melyik főuri háznál lehetne a pannonhalmi konyhának párját találni.

A kőfallal bekerített főépületből egy árnyas ligeten keresztül a Szűz tiszteletére épített kis kápolnához jutunk; e mellett van a szerzetesek kriptája. Kimondhatatlan érzés szállja meg lelkünket e hosszú sötét földalatti helyiségben. A szerzetesnek, — ki szerzetesi életét kisdéd cel-lájában kezdve, a tudományoknak és vallásosságának szenteli, — itt e rideg folyosón egy befalazott üreg jut halála után osztályrésztül. Mily nagy lelki erő, mily önmegtágadás lakik annak a szívében, ki lemondva a világi zajos öröme élvezetéről, — e csöndes magányban él és hal? Ki tudja, hányszor kellett az élet kínálta csábokon győzedelmeskednie, míg a szomorú kriptába befalazták testét?! . . . Mintha újra születünk

**) Független irányban írva:

Crux sancta sit mihi lux.

Vizszintes irányban írva:

Non draco sit mihi dux.

***) . . .

*) Justitia et clementia Maria Theresia.

volna, mikor a halál e mélységes csöndességű tanyájáról a szabad ég alá, egy cserjékkel körülvevő tisztásra juthattunk, honnét oly remek kilátás nyílik a vidékre, hogy az ember a szabad természet fűségének varázsa alatt önkénytelenül fölkiált: Isten, nagy a te alkotásod! A szent halom mintegy uralja az egész tájat, melyen szemünket körülhordozva festői szép panoráma bűvöl el bennünket, mely magában foglalja a messze kékellő Bakonyt, a csak még nem is oly régen gazdagon termett szőlőhegyeket, árnyas szálerdőket, aranyos ringó kalászokkal borított földeket, kövér réteket és a végtelenbe nyúló látszó terjedelmes legelőket. Innen lehet látni azt a helyet is, hol Imre herceg a rendes napi sétájokról haza térő szerzetesek elé menve őket üdvözlé s közülök többet megcsókolt. E helyre mutatva beszélt kalauzom, hogy midőn Imre atyja, — szent István király, — kérdezte tőle, miért csókolja meg egyiket többször is mint a másikat, a kis Imre azt válaszolta:

— Annyiszor csókoltam meg kit-kit, mint amily mérvben gazdag az illető a szerzetesi erényekben.

Legtöbbször csókolta meg Mór papot, aki később a híres pécsi püspök lett és halála után szentté avatott. Aki a föntebb leírt jelenetet képen látni akarja: nézze meg a pécsi dóm Mór kapuját.

Ugyancsak innen látható az u. n. „Béla kutja,” hol állítólag a szomorú emlékü IV. Béla király a tatárok üldözései elől menekülve rövid időn megpihent. Minden fa, minden göröngy egy-egy történelmi nevezetességű eseményt idéz föl emlékünkből.

Kell, hogy mondjak valamit még a halom oldalán elterülő édenről is, — a pannonhalmi sétakertről, — mely a maga nemében ritkítja párját. A rendben tartott utak, pompás szökőkutjai, melegházai, árnyas ligetei oly jó hatással vannak az ember szemére, kedélyére, hogy szinte nehéz tőlük megválni. A kert egyik látványossága az a magas fenyőfa, mely előtt József főherceg megállva szalutált neki, mert szerinte ilyen magas és ily szép fenyőt még életében nem látott. E nagy fához közel van a Benedek-rendi kispapok tekepályája, ahol ugyancsak erősen dobálják a fiatalok a — dómát.

Röviden leírtam Pannonhalmáról azt a sok szépet és jót, amit ott láttam — hallottam; bátran elmondhatom, hogy ilyen kies fekvésű, kellemes tartózkodásu helye nem sok van még ezenkívül széles Magyarországnak. Ma már egy cseppet sem csodálkozom Vaszary hercegprimáson, ki bizonyos helyen, bizonyos alkalommal egy nemrég letűnt politikai nagyságnak a következőket mondta:

— Nem tartok semmitől, bátran nézek a jövő elé, mert egy kis czellát mindig kapok Pannonhalmán, hol fölhalálom lelkem boldogságát.

És igaza van fönkölt szellemű egyháznak, mert a lelki nyugalom, mely itt a szivekben tanyáz, már magában véve fele boldogság, melyet a hit magasztos ereje tökéletesen kiegészít. E szent hegy oldalain megtörik és elenyész a közélet moraja. Mig mi a létért való küzdelem kaoszában uszunk, hol örülünk, hol

meg sirunk, — addig itt a szeretet, a lemondás, a tudomány tiszta légkörében a szív mindig egyformán marad s épen tartja meg szeretetét a magasztos iránt.

*

A sok járásban-kelésben végre kifáradva Halbik Ciprián főmonostori perjel szives meghívása folytán mint vendég töltöttem még néhány órát Pannonhalmán, mely alkalommal az igazi magyar vendégszeretnek a netovábbját volt szerencsém élvezhetni a hazafias papok körében. Különösen szeretetre méltó ember a lármás, de áldott jó szívű provisor, Barna Athanáz, kit a többi rendtagokkal egyetemben „az Uristen az emberi kor legvégső határáig éltessen!”

Pannonhalma, Magyarországnak s Dunántúlunk büszkesége, — majdnem egy ezredév vihara szántott el fölötted, — és mig ősi dicsőségünk egyéb tanyáinak ma már csak dűledező, mohos romjai állnak s csupán néma emlékek keresi föl a harcziás dicsőség fényes korát, — te még mindig épen ragyogsz és tündökölni fogsz még soká, mert nem emberi, hanem isteni erő tartja vaskarokkal szent falaidat. Arany János a tetétleni halomról éneklé:

„Körözze mindig színetelt majorság,

Hogy lássa hasznát Isten, ember, ország!”

Körözzön téged is szent halom lelki s anyagi javak bősége, hogy ragyogtathasd továbbra is áldásos sugaraidat széles e hazára!

Sulyok Károly.

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

NYILT-TÉR. *)

Dr. Egry Dezső

köz- és váltó-ügyvéd

ügyvédi irodája

Pécsett apáca-utca 17-ik szám alatt van.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Lapigazgató: NAGY FERENCZ.

Feliratok: HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:



A szigeti külvárosban

egy nagy korcsma,

melyet italméresi jogosultság illet, folyó évi **november hó 1-től** bérbe adandó. Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal ad.



☛ **Siremlékek 6 frttól feljebb.** ☛

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy **Pécsett, vásártér 5. sz. alatt, Jankovits Hugó** szappangyárossal szemben

kőfaragó-üzletet

nyitottam, a hol raktárt tartok mindennemű **fehér-, szürke- és fekete-márvány,** úgyszintén **granit és syenit siremlékekből** a lehető legolcsóbb árak mellett.

Kőfaragó (építkezési) **munkákat** a legjutányosabb árak mellett vállalok el.

Raktáron nem lévő siremlékek rajz és kőminta után leggyorsabban készíttetnek.

Régi siremlékek javítását, úgyszintén azokra **új föliratok vésését** pontosan és olcsón eszközölöm.

A n. é. közönségnek becses pártfogásáért esd mély tisztelettel

ifj. Vogl János.

☛ **Legolcsóbb árak.** ☛

Vásártér 5. sz. Kovátsits-féle ház.

Vásártér 5. sz. Kovátsits-féle ház.



Sel. Kneipp

Nélkülözhetetlen minden háztartásban a

Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé,

mely babkávé izü. Ez azon el nem ért előnyt nyújtja, hogy a pótlékmentes vagy szurrogátokkal kevert babkávé káros élvezetéről leszoktat és belőle sokkal izletesebb és mellette egészségesebb és táplálóbb kávé készíthető. — Fölülmulthatatlan mint pótlék a babkávéhoz. — Főképp ajánlható nők-, gyermekek- és betegeknek. — Utánzatoktól óvakodni kell. — Fél kiló 20 kr. — Mindenütt kapható.

Valódi csak fehér csomagokban, Kneipp plébános úr arcképevel, mint védjeggyel.

6853. sz.
tkv. 1893.**Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Szautter Gusztáv ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak Hornung Ferdinand és neje Ackermann Julianna házassági lakosok végrehajtást szenvedők elleni 648 ft tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Háságyi községben fekvő a Háságyi 43. sz. tjkvben felvett 58. 60. hszsz 42. sz. ház belsőszégre 439 forint a házassági 66. sz. tjkvben felvett 1562. hszsz. fekvőségre 73 ft a Háságyi 66. sz. tjkvben felvett 1972. hszsz. fekvőségre 35 ft, a Háságyi 66. sz. tjkvben felvett 2003. hszsz. fekvőségre 20 ft, a Háságyi 66. sz. tjkvben felvett 2049. hszsz. fekvőségre 24 ft, a Háságyi 595. számú tjkvben felvett 1929 87 hszsz. fekvőségre 450 ft, Háságyi 598 sz tjkvben felvett 2086a hszsz fekvőségre 468 ft, Háságyi 597 számú tjkvben felvett 964 hszsz fekvőségre 47 ft, Háságyi 597 számú tjkvben felvett 1314 hszsz fekvőségre 15 ft Háságyi 597 számú tjkvben felvett 1806 hszsz fekvőségre 37 ft. Háságyi 597 számú tjkvben felvett 730/5 hszsz fekvőségre az árverést 47 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi szeptember hó 16. napján d. e. 10 órakor Háságyi község bíró házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat, vagyis 42 ft 90 kr, 7 ft 30 kr, 3 ft 50 kr, 2 ft, 3 ft 40 kr, 45 ft, 46 ft 80kr, 4 ft 70 kr, 1 ft 50 krajczárt, 3 forint 70 krajczárt, 4 forint 70 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen a kir. tvszék mint tkvi hatóság. 1893. évi április hó 11-ik napján

Lukrits István,
kir. törvényszéki bíró.

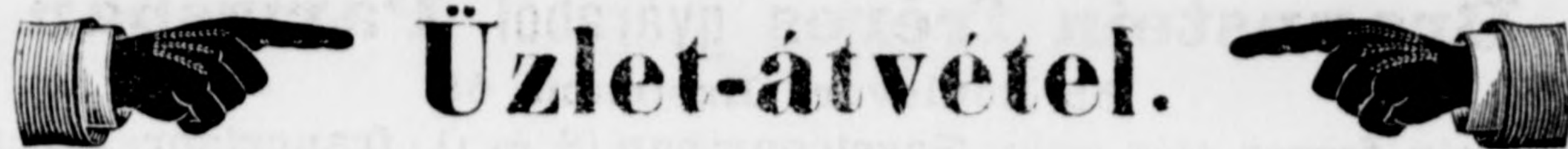
8117. sz.
tkv. 1893.**Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Greiner Sámuel szent királyi lakos végrehajthatónak Katona József szent királyi lakos végrehajtást szenvedők elleni 776 ft 37 kr. tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szent lőrinczi kir. járásbírószék területén levő szabad szent király községben fekvő a szent-királyi 144. sz. tjkvben I. alatt felvett 311 hszsz. 126. sz. ház és udvartérre 160 ftban és ugyanott I. 2-5, 3-10, 12-17 rdsz. alatt felvett fekvőségekre pedig 798 ftban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi aug. hó 26. napján d. e. 9 órakor Szent-Király közsegházánál (vagy amennyiben a községnek háza nincs a bíró lakásánál) megtartandó, nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat, vagyis 16 ftot és 79 ft 80 krt, készpénzben, vagy az 1881. 60. tvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tvszék mint tkvi hatóság, 1893. évi április hó 28. napján.

Lukrits István,
kir. törvényszéki bíró.

Molnár János Pécsen
fűszer-, festék- és anyagáru üzlete.**Üzlet-átvétel.**

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozni van szerencsém, hogy a volt

Blauhorn Mihály-féle

fűszer-, festék- és anyagáru-üzletet

átvettem, és ezt a mostani korszellem igényének megfelelően átalakítva, nagyobbítva és újonnan beszerzett dúsan felszerelt minden e szakmába vágó friss áruval saját számlámra vezetni fogom.

Fő törekvésemet oda irányítom, hogy tisztelt vevőim meglegedését minden tekintetben kiérdemeljem. Elvem:

„szolid és pontos kiszolgálás, jó minőségű áru, versenyképes jutányos árak mellett.”

Uj vállalatomat tehát a nagybecsű közönség figyelmébe és pártfogásába ajánlom és vagyok kiváló tisztelettel

Molnár János,

Király-utcza 21. Segélyző Egylet mellett.

Gróf Draskovich baranya-sellyei uradalmában

2 drb 161 cm. magas	4 éves	hámos	} telivér mén után nevelt lovak és
2 „ 166 cm. „	4 „	hámos	
2 „ kiselejtezett 4 és 5	„	hámos	
1 „ 163 cm. magas	5 „	hátas	

200 drb Hampshire angol husjuh kosokkal sikerrel keresztezett számfeletti anyajuhok eladók.

Felvilágosítást nyújt a felügyelőség.



Minden tévedés elkerülése miatt kényszerítve látjuk magunkat kijelenteni, miszerint a

„CONCORDIA“

felvételi irodája **Kis-tér 11-ik számú** Tichi-féle (azelőtt Tallián-féle) háiban van, ahol a n. t. közönség megrendeléseit elfogadják és jól, pontosan és olcsón szolgáltatnak ki.

Miután mi eddig semmiféle fiókosztályt nem állítottunk föl, úgy a megrendeléseket csakis rendezőnk **Engelmann Károly** úr vállalhatja el.

Kiváló tisztelettel,

„Concordia“

I-ső pécsi temetkezési vállalat.

Krisztián József és társai, Schubársky János, Fischer Simon.

Világhírű

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES ÉS LOHENGRIN“

féle szivarkapapír

Braunstein frères gyárából, Párizsban

65 Boulevard Exelmans 65.

A Braunstein frères cég csakis Gassicourtban (S. és O.) franciaországban létező saját papirgyárának készítményét hozza forgalomba.

Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papiripar diadalának tekinthetők.

A szivarkapapír és szivarkahüvely elárúsítására szánt gyáriraktár helysége

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches“ féle papirból készített valódi francia szivarkapapír, valamint valódi francia szivarkahüvely, melynél minden papírtok a „Braunstein Frères“ céget viseli,

Pécselt Alt és Böhm és Reinfeld A. uraknál kaphatók.

WÄGNER MANÓ tan- és nevelőintézete

Rákospalotán (Budapest mellett).

Az intézet egy előkészítő tanfolyam, 6 polgári és 8 gymnasiumi osztályból áll.

Szervezete, tanterve és teljes felszerelése a modern paedagogiai elveknek teljesen megfelel. Kitünő és buzgó tanterektől gondoskodtam. A tanítás a legjobb módszer és állami tantervek szerint történik. Különös gond fordítatik a növendékek szellemi kiképzetése mellett azok testi fejlődésére, mely célra ritka segédeszközül szolgál a 6 holdra kiterjedő árnyékos parknak testgyakorló és labdázótere, valamint a jó táplálék és kitünő ivóvíz. Katonai gyakorlatok. Rendszeres kirándulások. — Növendékek, nemzetiség és valláskülönbség nélkül, 6 éves koruktól vétetnek fel. A tanév szeptember hó 1-én kezdődik és június hó 30-án végződik. Bővebb értesítéssel és prospektussal készséggel szolgál a nevelőintézet igazgatósága.

Rákospalota (Budapest mellett, posta-, vasuti- és távirdai állomás a Budapest-Bécs felé vezető vasuti vonalánál).

WÄGNER MANÓ igazgató-tulajdonos.

Faeladási hirdetmény.

A magyar egyetemi alap pécsváradi uradalom tulajdonához tartozó Baranya megye Várkony község határában fekvő A/II. üzemosztály 24-ik osztagjában lévő 1893/4 évi 15.5 kataszt. hold kiterjedésű végvágatban 750 m² és 1687 forint 50 kr-ra azaz Egyezer hatszáz nyolcvanhét forint 50 kr-ra, valamint Feked község határában a C/II. üzemosztály 9-ik osztagjában lévő ugyancsak 1893/4 évi 17.595 kataszt. holdnyi végvágatban lévő 1601 m² és 3759 frt 30 kr. azaz Háromezer hétszáz ötven kilencz forint 30 kr-ra becsült kiválólag tölgy, bükk, eser, és gyertyán fánemekből álló

fahozamok eladása

végezt 1893. évi szeptember hó 5-ik napján a közalapítványi kir. számtartósági irodában zárt ajánlati verseny fog tartatni.

Az ezen versenyben résztvenni szándékozók a részletes feltételekről tudomást szerezhetnek: a n. m. vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium erdészeti szakosztályában, a pécsváradi számtartóságnál, vagy pedig a Ráczmecsken székelő közalapítványi erdőgondnokságnál.

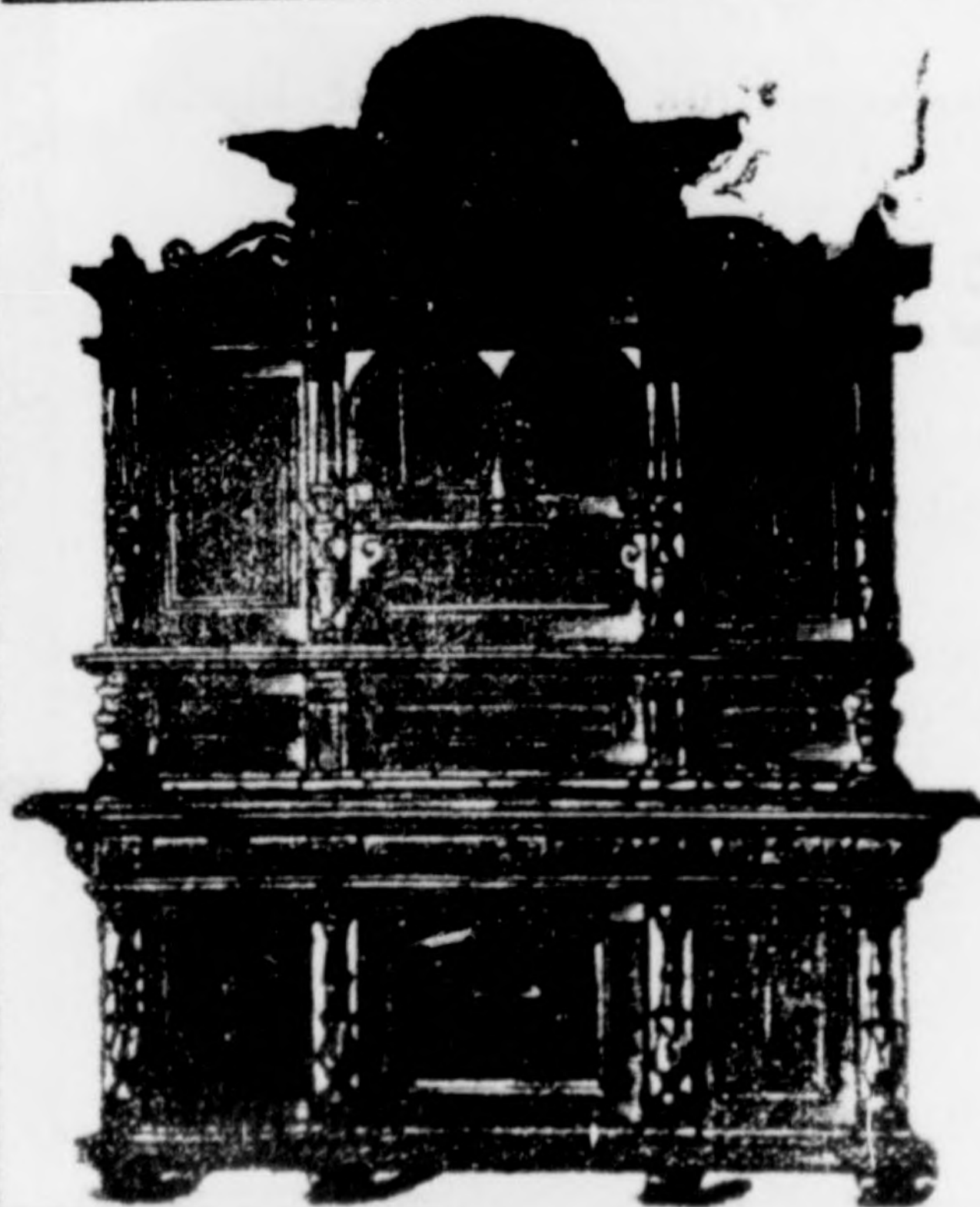
A kétszáz (200) forint és illetőleg négyszáz (400) forint készpénz vagy ezen összegnek megfelelő magyar állami értékpapirokból álló bánatpénzzel ellátott felbélyegezett ajánlatok a fent kitett helyen és napon déli 12 óráig nyújtandók be.

Később érkezett, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A vallás és közoktatásügyi miniszter fentartja azon jogát, miszerint az ajánlatok közt szabadon választhasson, vagy pedig azokat egyenkint és összesen visszautasíthassa. Ráczmecsken 1893. évi augusztus 12-én.

A közalapítványi kir. erdőgondnokság.

(Utánnymomat nem díjaztatik.)



ZSOLNAY IMRE bútorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSÉTT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Pécsi nyilvános 3 osztályú

Kereskedelmi középiskola.

Ezen a nagym. vallás és közoktatásügyi m. kir. Miniszterium által nyilvánossági joggal felruházott intézet az ország többi felsőbb kereskedelmi iskoláival (akadémiák) teljesen egy rangba van helyezve, s a végzett növendékek az érettségi vizsga letétele után

az egyévi önkéntességi jog

kedvezményében részesülnek.

A törvényesen előírt három osztályon kívül

előkészítő osztály

is létezik olyanok számára, kik hiányos előismereteik miatt az I. osztályba még föl nem vehetők.

Oly ifjak részére, kik középiskolai tanulmányokat nem végezvén az egy évi önkéntességi jogra igényt nem tarthatnak, folyó évi október hó 1-én esti tanfolyam nyitattik, melynek végeztével a hallgatók egy vizsgálat letétele által ezen kedvezményt élvezhetik.

A beiratások f. é. augusztus hó 31-én kezdetnek meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt az intézet helyiségeiben (Mária utca 8. sz. a.)

az igazgatóság.

8647. sz.

tkv. 1893.

Árverési hirdetmény

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv ügyvéd végrehajtónak k. koru Zsikó Ignác és k. koru Zsikó Gyula végrehajtást szenvedők elleni 293 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a Pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs szab. kir. város határában fekvő a pécsi 2038 sz. tjkvben felvett 3110 hsz. 424 sor számú házra udvarterre egy a 3111. hszsz. házikertre az árverést 1210 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi szept. hó 11. napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, vagyis 120 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1893. évi május hó 4. napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvénzéki bíró.